

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าแม่ท่าแพ ป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก
ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก
อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง และบริเวณที่ดินป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก
ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม ตำบลตลิ่งชัน อำเภอ
บ้านด่านลานหอย ตำบลนาขุนไกร อำเภอศรีสำโรง จังหวัด
สุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๔๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าแม่ท่าแพ ป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่
ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง และบริเวณ
ที่ดินป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม ตำบลตลิ่งชัน อำเภอ
บ้านด่านลานหอย ตำบลนาขุนไกร อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน
จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓๓
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าแม่ท่าแพ ป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง และบริเวณที่ดินป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย ตำบลนาขุนไกร อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าแม่ท่าแพ ป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง และบริเวณที่ดินป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย ตำบลนาขุนไกร อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

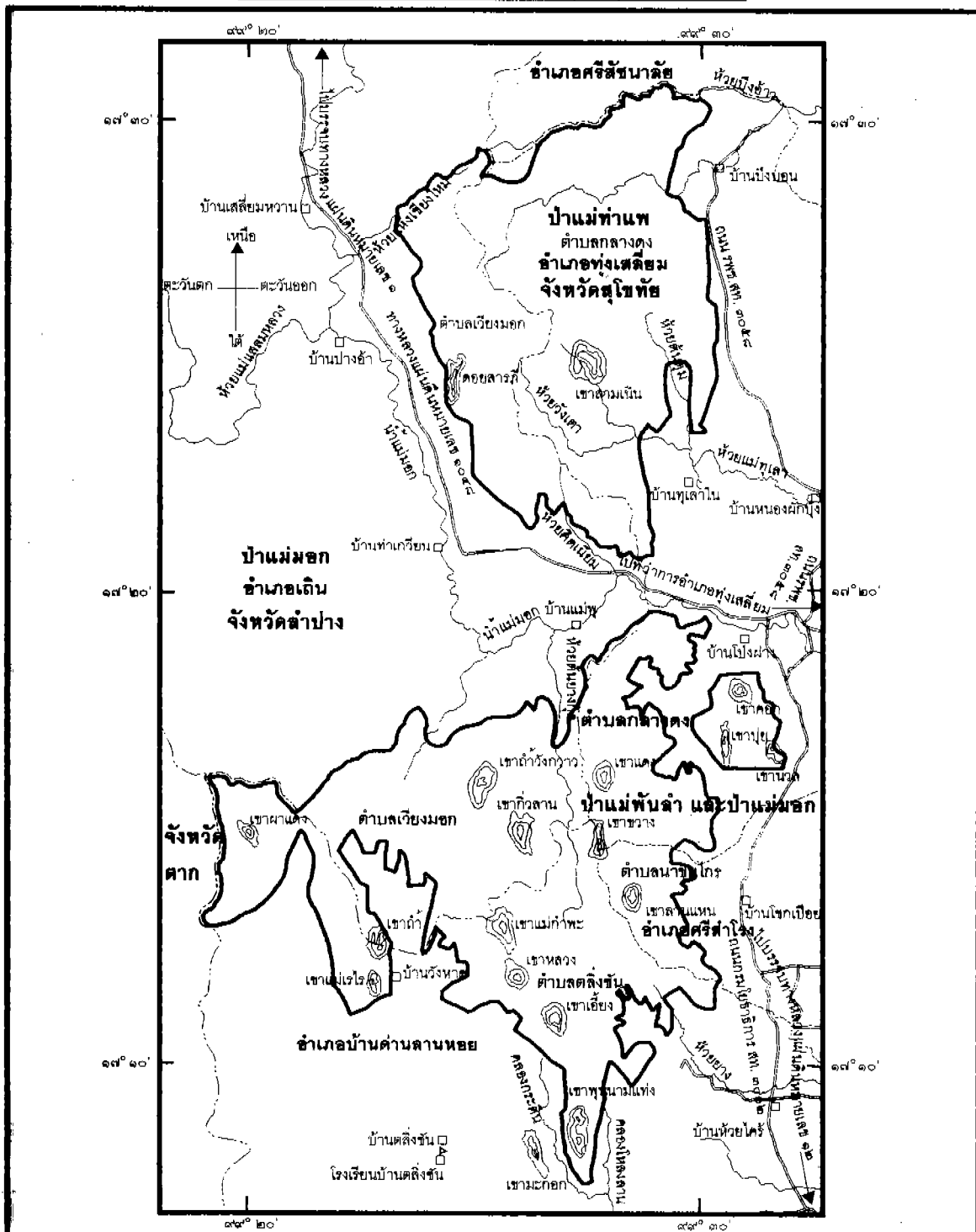
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าแม่ท่าแพ ป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม
จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง และบริเวณที่ดินป่าแม่พันลำ
และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม ตำบลตลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย
ตำบลนาขุนไกร อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ๒๕๔๔

เนื้อที่ประมาณ ๒๑๓,๑๗๑ ไร่

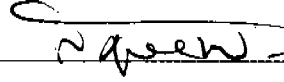
มาตราส่วน ๑ : ๒๕๐,๐๐๐

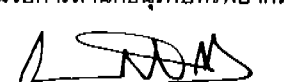
เมตร ๕,๐๐๐ ๒,๕๐๐ ๐ ๕ ๑๐ ๑๕ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- เขตจังหวัด
- เขตอำเภอ
- ===== ทางหลวง ถนน
- ~~~~~ แม่น้ำ คลอง ห้วย
- ☸ ภูเขา
- หมู่บ้าน
- ▣ โรงเรียน

(นายสวัสดิ์ ดุสยพัชร)
ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(นายพลอดประสพ สุรัสวดี)
อธิบดีกรมป่าไม้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากป่าแม่ท่าแพ ป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง และบริเวณที่ดิน ป่าแม่พันลำ และป่าแม่มอก ในท้องที่ตำบลกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม ตำบลดลิ่งชัน อำเภอบ้านด่านลานหอย ตำบลนาขุนไกร อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ตำบลเวียงมอก อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง เนื้อที่ประมาณ ๒๑๓,๑๗๑ ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงชันสลับซับซ้อน สภาพป่าเป็นป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง และทุ่งหญ้า ที่มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ มีแหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์ป่าอุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองอาศัยอยู่หลายชนิด เช่น หมี เสือ กวาง เก้ง เลียงผา สุนัขจิ้งจอก อีเห็น ลิง ชะนี ลิงลม ไก่ป่า นกขุนทอง นกแก้ว นกกระเรียน และนกชนิดต่างๆ เป็นต้น เป็นแหล่งกำเนิดของลำห้วยต่างๆ ที่ไหลลงสู่แม่น้ำยม และมีพันธุ์ไม้ที่มีค่าทางเศรษฐกิจ เช่น สัก แดง ประดู่ มะค่าโมง ยาง เต็ง รัง เหียง พลวง และตะแบก เป็นต้น ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพื้นที่ป่าให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการรักษาแหล่งต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนด บริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้